

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

TOY ALAN H. BURGOYNE

‘Ο Προβιβασμός Ιού μελοδανάλου.

(Έπεισόδιο απ' την Πορτογαλλική έπανάσταση του 1911)

Η έπαναστασις των αντιμοναρχικών στην Πορτογαλλία λυσσαμένωσε. Η Αγγλική Κυβέρνηση, ή δύοια ήταν άμεσως ένδιαιφερομένη γιατί διπολεμικός ναυσταθμός της τοῦ Γιβραλτάρ ήταν κοντά—και ικανές λόγω διπλωματικού την συνέφεραν ία κατασταλή ή έπαναστασις παρακολουθούσε με ένεργο σχέδιον έπειμασθις την ξέλιξι της καταστάσεως. Γ' αὐτὸ κι' δ' Αγγλικούς στόλους της Μεσογείου και τοῦ 'Ατλαντικού ήταν διαρκώς «οὗ» στόλος της Μεσογείου, κι' Αγγλικά πολεμικά περιπολούσσαν στις Πορτογαλλικές ἀκτές για κάθε ένδεχόμενο.

«Εννα πρω', κατό τα τέλη Μαΐου του 1911, δ' πλωτάρχης Φ. ντε Μιέργου Χάτφελδ, διοικητής τοῦ άνγλου στολίσκου τῶν ἀτμακάτων τῆς Αγγλικής μοίρας τοῦ 'Ατλαντικοῦ, κάλεσε στὸ πλοῖο του τὸν ἀρχικελευσθή Πάρκινς—κυβερνήτη τῆς ύπ' άριθ 92 ἀτμακάτου—καὶ τοῦ εἶπε :

—Μπορῶ νά ξώ έμπιστούνη σὲ σένα, ἀρχικελευστή Πάρκινς... Νοιωθέις τὸν ἔωτρο σου ίκανό γιά κάτι, ποὺ χρεάζεται θάρρος λιονταρίου καὶ ποντιάς ἀλεπούς μαζύ;

—Κύριε διοικήτα, παρκρίκη μὲ ομονόητα δια τὸν Αγγλικόν μου... Μονάχα βεβαιώνω διτὶ καὶ η ζωή μου, καὶ η τιμὴ μου ανήκουν στὴν πατρίδα μου.

—Σ' εύχαριστω. Πάρκινς... «Ξώ πεποίθησι σὲ σένα... Λοιπόν, θὰ έταιμασης ἀμέως τὴν ἀτμακάτο σου καὶ τὸ πλήρωμά της, καὶ θὰ πᾶς στὸ θωρητὸ *«Κορμόραν»*, ποὺ εἰνὲ καὶ ναυαρχίς μας. Θὰ ζητήσης ἀπ' τὸν δόπλονο της, νά σὲ δηγήσῃ κατ' εὐθείαν καὶ γρήγορα στὸ γραφεῖο τοῦ ίδιου τοῦ ναυάρχου μας... «Έμπιστευτήν οὑπεροία ναυάρχου» θά πης, κι' αὐτὸ φθάνει... Τὰ παραπέρα θά τὰ μάθηταις έκει... Στὸ καλό, καὶ βγάλε με ἀσπρόπροσο στὸ ναβάρχο μας!

Ο ἀρχικελευστής Πάρκινς, χαρέπησε συγκινημένος τὸν διοικητή του, ἔκανε κανονική μεταβολή, καὶ βγήκε ἀπ' τὸ γραφεῖο.

—Υατερά ἀπὸ μωῆ ὥρα, ή νπ' ἀριθ. 92 ἀτμακάτος—μεγάλα καὶ ταύτην πλούριο, με 35 ἄνδρες ὡς πλήρωμα—βρισκόταν κύδας: πλευρισμένο στὸ θωρητή—ναυαρχίδα *«Κορμόραν»*, κι' δ' Πάρκινος στεκότας *«προσοχή»*, σὰν ἀλύγιστη κολάνων μπρός στὸν ἀντιναύρο Ν..., διοικήτη τοῦ στόλου τοῦ 'Ατλαντικοῦ.

Κόντοποσμός· καὶ στεγνὸς διπλρόπος δο ναυάρχος, μὲ μαρμαρένιο ἔξφρασι στὸ ὥραίσταο κι' αὐτοῦρο πόδεσπο του, ήταν τόσο ἀλύγιστος στὰ ζητήματα τῆς πειθαρχίας,· ώστε τὰ πληρωμάτα τοῦ είχαν διώσει τὸ παραπομποίλι: *«Μπίλλις δ' Ανθρωπόφρογος»*, χειρὶς ὁστόσιν καὶ παύσιν νά τὸν οὐδενώνται καὶ νά τὸν λαττεύουν,· Αφοῦ μελέτησε δρκετή δύρα, μερικά έγγραφα δο ναυάρχος, σήκωσε ἐπὶ τέλους τὸ κεφάλι του, κύταξε στὰ μάτια τὰ δάκνητο Πάρκινος, καὶ τοῦ είπε μὲ τὸν χαρακτηριστικὸν ἱρόποτ' τῆς διωλίας τοῦ:

—Χι... Χι... «Ωστε ἔρδ είσαι λοιπὸν δ περιβόητος Πάρκινς;... Χι... Λοιπόν, πειρόητε Πάρκινς, χι, λίγα λόγια καὶ

καλά... Χι... Τὸ Πορτογαλλικό καταδρομικό *«Άδαμάστωρ»*, χι, στασίασε κι' ἐνώθηκε... χι... χι... μὲ τοὺς ἔπαναστάτες... Τὸ διοικεῖ τώρα ἡ έπαναστατική, χι, προσωρινή Κυβέρνησις τῆς Λισανδρίνος, χι... Τὸ κηρύξαμε λοιπὸν τειρατικό... Νά τὸ βιβλίσουμε πάσι πολύ, γιατὶ κι' αὐτὸ θα μᾶς βλάψῃ ἀρκετά, χι, κι' Η Εύρωπη θὰ διαμαρτυρηθῇ... Έκτός ἀν τὸ πάσουμε «π' αὐτοφόρω» νά λεπτήτη ἐμπορικό πλοία, καὶ τότε θὲ τὸ ἀρχηστήρουμενούμενο... Μά πᾶς θά τὸ πάσουμε... χι... Χι... Πᾶς;—Βασιστήτη σὲ μένα, σέρ! εἰπε εὐλαβικά κι' ἀποφασιστικά δ Πάρκινς. «Ἐπιθυμεῖτε χειροπιστές ἀποδελεῖς πειρατέας, καὶ καταστροφή τοῦ πολεμικοῦ, καὶ μὲ τὶς διλγίωτερος δόση τὸ δυνατόν ζημιές καὶ θύρυδο... «Ωστε κι' ή διπλωματία νά ίκανοποιηθῇ, κι' οἱ ἐπαναστάτες νά χάσουν πολύτιμο στήριγμα, κι' δ σπλόδος μας νά εἰδοποιηθῇ ἔγκαιρως νά συλλάθῃ τὸ καταδρομικό, χωρὶς θιλιθέρες για μᾶς συνεπειες... Υπόσχομαι, σέρ, νά ἐνργήσω τὸ κάθε τί—δινχεύοντας ἀπότελεσματικά κι' εἰδόποιντας ταχύτατα τὸ στόλικο τῶν διπλωματικῶν μας—ώστε σά! εἰπούχη δ σκοπός σύμφωνα μὲ τὶς πειριστικές διαταγές σας!

Ο ναυάρχος κύτιαζε τὸν Πάρκινς μὲ συγκρατημένο αἰσθημα θυμωμασμοῦ κι' ἐκτιμήσεως. «Επειτα τοῦ εἶπε μάται:

—Πήγανε, κι' δ θέδος μαζύ σου. Πάρκινς!... Δέν χρεάζεται νά σοῦ πᾶς άλλα λόγια, γιατὶ τὰ εἴπες μόνος σου... «Ἀν γυρίσης ζωτανός, θά σε προσβάω σ' άξιωματικό, χι... Άλλοιδες θὰ προτείνω μεγάλη σύνταξη, χι, στὴ χήρα σου!...

Πικνή διώλη σκέπαζε τὸν Ατλαντικό δικανάον, κι' οἱ σήνοι της πέπλοι τύδωλων καὶ τὸν πιό δύνογιομάττη. «Ἐρημάτιστο πλοίοι βασίλευε πάνω στὸ υγρὸ καὶ ταραγμένο στοιχείο, καὶ μονάχος πλανεύοντασσα σ' αὐτὸ σὸν φαντάσματα—σὰν στοιχειωμένα πλοία—ή διμάκαστος τοῦ Πάρκινς καὶ τὸ Ισπανικό φορτηγό *«Ορβιέτο»*, κρατημένο διαρκῶς υπὸ τὴν ἀπειλὴ τοῦ μικροῦ κανονιοῦ τῆς πλώρης τῆς ατμακάτου.

Τί συνέθανε λοιπόν:

Κάτι τὸ σάτανικό σὲ ἐμπνευσοι. ξέπιναδα, καὶ τόλμη!

«Αποφασισμένος, δηλαδή, δ Πάρκινς νά δικαιολογήσῃ τὶς πραγματικά τιμητικές προσδοκίες τῶν δινωτέρων τῶν. Ενήργησε τὰ ξῆνα, σύμφωνα μὲ ένα σχέδιο έξωφρενικό ποὺ συνέλαβε στὸ μαυλό του: Σταμάτησε, ἔπειτα ἀπὸ κάνα-δυό ήμερων δικαστηποτέ περιπολία, τὸ Ισπανικό φορτηγό *«Ορβιέτο»*, ποὺ τραβεύσει γιατὶ τὴν Καρδαγένη μὲ φορτίο γατσινθράκος. Τὸ διάγκωσε μὲ τὴν ἀπειλὴ τοῦ κανονιοῦ του νά τὸν δικλούσῃ πιστὸ στὸν περιπολία του. Καὶ τὸ προώριζε γιατὶ «δόλαμα» στὸ ἔπαναστατημένο καταδρομικό *«Άδαμάστωρ»*, πό διπλωματικός θὰ τὸ σταματήσει· γιατὶ νά ἐφοδιασθῇ διπλωματικός μὲ τὸ κάρθευνό του, επειδή—σὰν πειρατικό ποὺ είχε κηρυχθῆ-

δέν μπορούσε νά πιάση σέ λιμανί!

Μά πώς, πάλι, θά τάσγαζε πέρα—στήν περιπτωσια της συναντήσεως—μια εθεραιούση στάμακατος μέ 35 όνδρες πλήρωμα και μέ ένα μικρό κανονάκι, έναντιν τού ισχυρού θωρακισμένου καταδρομικού μέ τους 200 όνδρες και τά πέντε ώς έξι θαρεια κανονία;

Μά ό πάρκινς ήταν άποφασισμένος, μέ κάθε θυσία, νά πιάση δέδιος μέ τούς θαλασσολύκους του τό καταδρομικό, αντί νά είδοποιηται τά άντιτορπλικά και νά πάρουν αυτά τη δόξα!

Και προγραμμάτικά, η τύχη και τό έφευρετικό μισάλο του έσπεψαν μέ έπιτυχια τον κυριολεκτικών «θεότρελλο» κι' υπερανθρώπο σκοπού του: Κατά τά μεσανάχτα της 13 μέ 14 Ιουνίου του 1911, η ποθητή συνάντησης έγινε. Τό πεινασμένο άπο κάρδουνα Πορτογαλλικό καταδρομικό είδε τό φορτηγό, τούκανε μέ μια σύσφιξη βολή «σινάλο» νά σταματήση, και τρεις βάρκες μεγάλες μέ καμμια έθεραινταριά ναυτες μέ ζεμπίλια τράθηξαν πρός τό μέρος του για νά πάρουν κάρδουνα.

Σ το μεταέδω, δό πάρκινς, έχοντας κρυψιμένη τήν στάμακατο του πίσω από τόν δύκο τού φορτηγού, έμενε σάρωτας από τό καταδρομικό. Και μόλις πλησίασαν ή βάρκες στό φορτηγό, αύτός μέ ξαφνική και διαδολεύεντα ταχυτής, ωρμήσαν πρός τόν «Άδαμαστορα», και μέ τους 35 ναυτες του σκαρφάλωσαν άστραπαία στό Πορτογαλλικό πολεμικό.

Οι 70 ναυτες τόν καταδρομικού έλειπαν. «Εμενοι μόνον κάπου 130, πάμπολλοι βέσαιας άντικρους στους 35 μόνον τού πάρκινς, άλλα δάστοισι σχεδόν, απροετίμαστοι, κι' άπασχολημένοι μέ τή φασσαρία τής σινάλευσες.

Ωστόσο, μια άγριωτάτη συμπλοκή έπακολούθησε. Οι αιγανίδιασμένοι Πορτογάλλοι μέ σφυριά, μέ λοστούς, και μέ δπλασ-δσοι πρόλαβαν έντομεταξέν νά τά ρπάδουν — χύθηκαν ένωνταν τών έπι-ρρομέων τού πάρκινς, οι όποιοι πάλι μέ τά πλεύρια «Μάσούρε» πιστόλια τους πυροβόλησαν μεμειλήχατο στό σωρό γιά νά τούς τρομοκρατήσουν. Ο πάρκινς, μαχώνεν μέ λύσσα, έλεγε ώστόσο και τήν προνοία νά στελη κάποια στό μηνοσάσιο τούς ωριμάνενους από πρίν δύρες του. Έκεινοι σκότωσαν τούς θεμιαστάς και τούς υπχανικούς, κλείδωσαν τή σιδέρενα καταπακτή, κι' απομονώνονται και σίγουροι πειά κυθερούνθαν αυτό τό καταδρομικό.

Όποιας ήταν συνθημένο σέ τέτοια έωσθερικό τολμήματα, ή κατάκτησης τού πολεμικού στέφθηκε μέ έπιτυχια: 31 νεκρούς και 80 τραυματίας άριθμούσαν οι Πορτογαλλοί, και 5 νεκρούς και 7 τραυματίας οι «Αγγλοι, μεταξύ τών όποιων έλαφρά στό πόδι, κι' δέδιος δό πάρκινς. «Οσο γιά τούς 70 Πορτογάλλους, πού ήσαν στής βάρκες και τούς σχεδόν 25 πού άπομεναν στό πολεμικό, αύτοι άφωπλιστηκαν μετά την παράδοσι τους, κλείστηκαν στής σιδερόφραχτος είρκτες τού πλοίου. κι' δό πάρκινς έπερηφάνος τό διδήγησε σίχμαλωτο και τό παρέδωσε στόν ναυάρχο του!

Η ύπόθεσις αύτή προκάλεσε πάταγο στήν Εύρωπη, κι' δλα τά Κράτη ρίχτηκαν τής 'Αγγλίας, γιατί έπενθεύαν τόσο σκονδαλώδης στής έσωστρικές ύποθέσεις ένός δάνειαρχητού, γκράτους, δύπως δή Πορτογαλλία. Η 'Αγγλική Κυβέρνησης τότε, γιά νά δικαιολογηθή, έρριξε δχλή την εύθυνη στήν «αυθιθάστητη» δηθεν ένέργεια ένός άπλού υπάλιωματικού—τού πάρκινς—και διέταξε τή σύλληψή του και τή παραπομπή του σέ έκτακτο Ναυτοδικείο!

Πραγματικώς, στήν ίδια έκεινη ναυαρχίδα «Κορμοράν» συνεκρότημη κατά τά τέλη τού Ιουνίου τού Ναυτοδικείου, κι' δό δυστηγής πάρκινς καταδικάσθηκε σέ... θάνατο και στρατιωτική καθαρεσι, μέ τήν έντολη νά παραδοθεί στή Γενική Διοικηση τού Ναυτοδικείου τού Γιβραλτάρ γιά τήν έκτελεσι τής ποινής του...

Θλιμμένος, άποκαρδιωμένος, άγριαστος πειά από τόν κόσμο δ καμένος δό πάρκινς, που ένων περιμένει μια διανγώριση τού πραγματικών 'Ηρακλείου κατορθώματός του. Έθελε διάτετα την έκτελεσι τής ποινής του...

Άγιριωτάτη συμπλοκή έπακολούθησε...

Διότι κακοποιοι μιλούσαν γιά τής «εδονήσεις» τους :

— Έγω είμαι θύμα δικαιοστικής πλάνης, λέει δέ ένας.

— Ωστε σέ κατεδίκωσαν χωρίς νά κάνης τίποτε ;

— Οχι... μέ άθωσαν !...

Ο πό δε ο δ ο σ.—Μά δέν μον λέσ, κατηγορούμενε, γιατί έκλενε μόνο τά έμπορεύματα και τά πηγές και τά χρήματα τού ταιμείου ;

Ο κα τή γ ο δ ο μ ε ν ο σ.—— Καί σεις τά ίδια, κ. πρόεδρε ; δέν φτάνει πού μον τό κοπανέι αυτό μέρα-νίκτα ή γυναίκα μου, τώρα δάχτυλατε και σεις τ..;

Ο κ. Β. πιάστηκε μια μέρα μέ μια γυναίκα κι' απάνω στήν κανγά τήν φύναξε «καμηλά». Έκεινή τότε τού έκανε μήνυση έντυνδιάτει, καὶ τό δικαστήριο τού δέν πρόσωπο 18 φράγκων. Μετά τήν καταδίκη του, δέ Β. φωτά μέ πολλή εύνετα τήν κ. πρόεδρο :

— Ωστε μπαγορέντα νά πή κανείς «καμηλά» μια κυρία.

— Βεβαίως ! μάντα δ καποδέδος.

— Άδη πιστεύω θμως μέ μπαγορέντα και τών ποιημένα κανηλά ευχίας ;

— Αέν προβλέπεις δ ποιηδικός νόμος γ' αυτή τήρη περιττωσια.

— Σάς είναρχαστιν, κ. πρόεδρε ;

— Χαίρετε.....ει υ ή α πα ..

ΠΡΟΣΟΧΗ !

MONON τό «Μπουκέτο» άγοράξει εις απολύτως Ικανοποιητικά τιμάς παντός είδους παλαιάς βιθλίας και βιθλιο-θήκας διολκήρων, φυλλάδια διάφορα, αύκόμη δε και σκόρπια φύλλα παλαιών έφημεριδών και περιοδικών, Ήμερολογια, Καζαμίας, μινόφυλλα, φωτογραφίας Ιστορικών προσώπων και εικόνας διαφόρους. Απευθυνθήτε ή γράψατε : Περιοδικόν «Μπουκέτο», Λέκα 7, Αθήνας.